

Чирпанъ по частна работа и ви се поисква да узнаете, да ли човѣка, съ когото имате частна работа, не е отъ тайното съзаклятие; на шега (божемъ) му написвате на артийка буквитѣ: А. Т. Б. Т. К и го карате, пакъ на шега, да прочете нареденитѣ букви. Ако е човѣкъ на съзаклятието, ще ти стисне ржаката и ще ти пришепни на ухото; *азъ и ти* сме отъ Българския таенъ комитетъ. Ако ли шкъръ не е отъ „нашите“, ще буквувва (чете) буквитѣ и нищо повече . . .

Слѣдъ като дали *врѣмѣнна форма* на комитетското управление, главнитѣ съзаклятници се захващали на сериозна работа: дякона Левски и Ангелъ Кънчевъ отпихтували прѣзъ Цариградъ за Одришкия вилаетъ; Д. Общій, рицарътъ на камата, прѣзъ Турно-Мъгуреле за Ловечъ, Панайотъ войвода за Бѣлградъ, да организира тайни комитети въ Сърбия, а Любенъ Каравеловъ съ сѫщата цѣль по романсектѣ градове и градчета, населени съ български прѣселенци . . .

Първата работа, дадена на Д. Общій, се състояла въ това: да мине прѣзъ Плѣвенъ, за да вземе коньтъ на Дякона Левски и въ споразумѣние съ Ловчанския и Тетевенския комитети, да купи още „два комитетски коня“. Прѣдметнитѣ коне, съ помощта на Савва Младеновъ и Василь Нанковъ, да откара въ Стара-Загора, въ ханътъ на братя Хаджи Дечеви, и тамъ да чака Кънчева и Левски.

Левски и Кънчевъ отъ Букурещъ чрѣзъ Гюргево (по Дунавъ) сѣзли на Галацъ; тукъ влѣзли въ французкия пароходъ „Нептунъ“ и съ накривени калпаци отпихтували за Стамбуль. „Нептунъ“ благополучно пристигналъ въ Стамбуль и хвърлилъ котва прѣдъ Бешикъ-ташъ; Левски и Кънчевъ майсторски се промъжнали прѣзъ митничарските полицейски постове, и сѣзли на *Галата*, въ хотелъ „Виктория“: находящъ се близо до руския *светогорски метохъ*. Бидѣйки въоружени съ „прѣпоръ-